

Olv.: Iz 25,6-10a – Fil 4,12-14.19-20. – Mt 22,1-14

Példabeszéd a királyi menyegzőről

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

***Isten hív bennünket minden vasárnap,
mert ünnepelni akar velünk!***

Isten hozta a Testvéreket!

Nagyon örülök, hogy nem mondták vissza ezt a meghívást! Ha belegondolunk, nagyon-nagy oktondiság ezt a meghívást visszautasítani! Sajnos elég kevesen vagyunk, akik ezt a meghívást elfogadjuk!

Sokkal többen vannak, akik a mindennapjaik világába belesüppednek és mintha nem is akarnának ünnepelni. Ünnepre vágnak, de mégse akarnak ünnepelni, mert az kiszólít bennünket a hétköznapi világából. Amikor az ember elfogadja a meghívást, akkor egy ünneplő közösségbe kerül, ahol egymásra tekintettel kell lenni. Ha otthon maradunk, ott lehullnak az álarcok és mindenki olyan, amilyen. Elengedheti magát, csak féltő, hogy az egész élete beleszürkül ebbe. Jó, hogy ma itt vagyunk és ünnepelhetünk!

Az elmúlt héten Lipcsében voltam, egy nagy eseményen. Ott az ember valamiképpen megérezte – a Nikolaikirchében is – azt a hatalmas erőt, ami annak a kétszázezer ember ünneplő lelkének az ereje, akik összegyűltek, hogy emlékezzenek!

***Nekünk mi mindenre kellene emlékezni,
mindenesetre és mindenek előtt Jézus Krisztus életáldozatára!
Ebből élünk!***

Vagy ha nem élünk ebből, akkor olyan e világi történések foglalnak le mindent egyéni és közösségi életünkben, amik lefokoznak bennünket! Ünnepeljünk! Kevesen, sokan. Azok szerencsések, akik akarnak Istennel ünnepelni! Tartsunk bűnbánatot!

Szentbeszéd

***Isten eljegyzett bennünket!
Isten ünnepelni akar velünk, emberekkel!***

Kedves Testvérek!

A mai vasárnap üzenete ugyancsak igen fontos számunkra! Arról szól, hogy milyen az Isten. Istennek olyan képe jelenik meg, amit el sem lehet gondolni: mindenki meghívott!

Isten mindenkit eljegyzett!

Gondoljuk végig mekkora ajándék, amikor valakit kiválasztanak! Mekkora ajándék, amikor egy ember valakit megajándékoz a szeretetével és elmegy odáig, hogy eljegyzi! Vele akarja élni az életét! Nem pillanatokról van szó, pillanatnyi együttlétekről, hanem az életükről, az egész életútjukról.

Menyegző az egymásra találás napja

Mindegyikünk arra vágyik, hogy valakinek olyan fontos legyen, hogy egész életre vele akarjon élni, vele akarja összekötni az életét. Ez ad értelmet meg biztonságot az életünknek. Meggyőződés, hogy az a sok értelmetlenség, az a sok bizonytalanság, amivel az emberek élik a mindennapjaikat, innen gyökerezik, hogy nem kapják meg ezt az ajándékot. Nem véletlenül szerepel annyiszor a Bibliában a menyegző, a lakodalom.

Isten ünnepelni akar velünk!
A menyegző az üdvösség szimbóluma!
A mindennapjaink világában
a menyegző a nagy öröm,
a nagy egymásra találás napja!

Engedjük, hogy szeressenek bennünket

Szinte észbontó, hogy miközben szíve mélyén mindenki erre vágyakozik, amikor az ember a lehetőséget megkapja, akkor nem a legfontosabb lesz számára a fontos, hanem a lényegtelen dolgok. Arról hallottunk, hogy többen mást tartottak fontosnak. Életünkben igen nagy kísértés, hogy belesüppedjünk a hétköznapiakba! Igen nagy kísértés, hogy ki ne mozduljunk, hogy ki ne lépjünk a magunk önző világából!

***Ahhoz is nagy elhatározásra van szükség,
hogy engedjük, hogy szeressenek bennünket!***

Ahhoz, hogy ünnepeljünk, ahhoz meg kell mosakodni.
Ahhoz, hogy ünnepeljünk, ünneplő ruhát kell felöltöni.
Ahhoz, hogy ünnepeljünk, ahhoz el kell fogadni azt,
hogy olyan emberekkel találkozzunk,
akikkel mindennapjainkban nem találkozzunk.
Ezek milyen fontosak!

Nagy kísértés, hogy az ember nem akar kiemelkedni, kimozdulni a mindennapok világából. Jól van az úgy. Hányszor találkozunk az ember azzal, hogy emberek úgy akarják élni a mindennapjaikat, hogy mindenki fogadja el őket olyannak, amilyen. Persze, nem tudunk mást tenni, de azért nem kell megnehezíteni a másik ember helyzetét, hogy nehéz legyen elfogadni bennünket. Hányszor látja az ember ezt is.

Milyen ruhában mész a templomba?

A vasárnap ebből a szempontból is egészen más, mint régen volt. Eleget gúnyolták a keresztényeket, hogy azért mennek el vasárnap a templomba, mert az divatbemutató. Az emberek régen az új ruhában először a templomba mentek el. Ez nem divatbemutató!

Micsoda mély igazság ez, ha egyáltalán értjük!

Ma az emberek éppen olyan hétköznapi ruhában jönnek a templomba, mint ahogy hétköznapi mennek bárhova. Ha ennek is a mélységét kutatjuk, akkor itt is ijesztő következtetésekre lehet jutni. A modern ember azt mondja: nem a ruha teszi az embert. Igaz, de!

***Azzal találkozunk,
hogy a lelki lustaság sok mindentől visszatartja az embereket!***

Isten az irgalmas Atya

Ha ezt a történetet nézzük, akkor Istennek olyan képe is megjelenik számunkra, amire oly nagyon vágyakozunk. Isten az irgalmas Atya! Az irgalmas Atya képe jelenik meg előttünk! A Meghívó azt mondja a szolgáltnak: menjetek ki az utcára és hívjatok be mindenkit. Nem jöttek el azok, akik a meghívottak. Ennek történelmi háttere Izrael, akik az Isten választott népéhez tartoznak és nem tudták mindig értékelni ezt a kapcsolatot. Úgy gondolták, hogy egyszerűbb, könnyebb úgy élni, hogy nem figyelünk a másokra, az Istenre, hanem a magunk feje után megyünk. Nem méltók az Istennel való kapcsolatra! Jöjjenek mások! Ha egy nagy lépést teszünk, akkor ugyanez igaz a keresztyénekre.

A történetből azt halljuk: menjetek ki az útkereszteződésekhöz és hívjatok be mindenkit. Aki úton van, az az otthon biztonságát elveszíti. Aki úton van, az valamiképpen kiszakad abból a közösségből, amelyben éli a mindennapjait. Nem véletlen az üzenete ennek a képnek, mert Isten azok felé fordul, akik gyökértelessé lesznek. Isten azok felé fordul és azokkal is ünnepelni akar, akik elveszítik az otthonukat. Isten azokkal is ünnepelni akar, akik valamilyen oknál fogva kiszorultak az emberi közösségből, amely emberi közösség természeténél fogva, szeretetközösség kell, hogy legyen, minden emberi közösség, különben nem közösség. Ez igaz az egyházi közösségekre, de minden egyéb emberi közösségre.

Ahol nem a szeretet tartja össze a közösséget, az nem közösség!

Isten ezzel az üzenettel arra akar bennünket figyelmeztetni, hogy nekünk is oda kell azokra figyelni, akik otthontalanok, akik az emberi közösségben nem otthonosak. Ezeken kívül rengeteg ember van, akinek gyönyörű otthona van, aki úgy gondolja, hogy neki meg van a maga közössége és közben olyan célok, olyan programok után rohangál, amik soha se elégit ki. Isten őket is hívja, mert nagyon jól tudja, hogy

***az embernek arra a bensőséges közösségre van szüksége,
amit csak az Isten közelében lehet megtanulni!***

A Bárány ünnepe

Mindenki hivatalos a Bárány menyegzőjére! Ezt az ünnepet az Újszövetség világában a Bárány ünnepének mondjuk. A Bárány, hogy kimutassa szeretetét irántunk, képes odaadni az életét is értünk! Hozzá tartozunk! Ő akar velünk ünnepelni! Nem jó ahhoz tartozni, Aki az életét is kész kockáztatni a másikért?

Erre a menyegzőre csak a Bárány lelkületével lehet elmenni. Mindenkinek helye van, de csak abban az esetben, ha a Bárány lelkületét felöltötte magára! Ez a mi menyegzős ruhánk, ami azt jelenti, hogy ennek a jóságos Meghívónak, az irgalmas Istennek a vonzásába kerül az ember! Azt jelenti, hogy

nekünk ***megbocsátottak***,
nekünk is meg kell bocsátani másoknak!
Nekünk ***irgalmaztak***,
nekünk is irgalmas szívűnek kell lenni másokhoz!
Minket ***elfogadtak***,
nekünk is el kell fogadni másokat!

A Bárány lelkülete!

Csak ezzel a lelkülettel lehet ünnepelni a Bárány menyegzőjét!

Azt olvassuk a Szentírásban, ha a templomban eszedbe jut, hogy valakinek panasza van ellened, menj vissza, rendezd vele dolgodat és utána gyere ünnepelni. Ez az elfogadottság, az irgalom, a megbocsátás lelkülete! E nélkül nem lehet valójában ünnepelni!

***Isten velünk akar ünnepelni!
Isten minden embernek ki akarja fejezni,
hogy szereti, hogy érte Isten!***

Jézus Krisztusban ezt oly módon fejezte ki Isten, mint addig még soha senki se az embernek! Arról sem szabad megfeledkezni, amikor Isten meghívásáról gondolkodunk, hogy

***Isten, várakozó Isten!
Ő várakozik ránk! Ő hívja az embert!***

Az embernek joga van ahhoz, hogy ezen értékek szerint rendezze be az életét, vagy sem. Isten erőszakot senkivel sem alkalmaz, de a tervét sem adja fel! Ez a kettő együtt igaz! Erőszakkal nem lehet elérni senkinél semmit, de a terveinket sem adhatjuk fel! Ezekről az értékekről sem mondhatunk le, ahogy Isten sem mond le arról, hogy kifejezze szeretetét irántunk! Isten soha se mond le arról, hogy ezek az értékek határozzák meg az egyes emberek és a közösségek életét. Ez az egyetlen lehetőségünk!

Ez életünk értelme,
hogy tudatosan bennünk, hogy szeretnek minket!
Ha mi is ezt meg tudjuk mutatni egymásnak,
akkor nem hiába születtünk erre a világra,
ami az Isten világa, ő teremtette!

***Akkor Isten nem hiába adott nekünk életet,
mert azért kaptuk az életünket,
hogy Isten eljegyzettjeiként, Istennel együtt ünneplő emberekként
egymással igazán össze tudjunk tartozni!
+ A M E N +***

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!

Ebben az imádságban most különösképpen azt kérjük a magunk számára, hogy a lényeges valóban lényeges legyen és a feleslegest tudjuk úgy tartani, ahogy megérdemli.

***Leglényegesebb az Istenhez tartozásunk és az egymáshoz tartozásunk!
E körül forog minden és ez határozza meg az életünket!***

Ne engedjük azoknak a kísértéseknek, amik a világban harsogva jelen vannak. Megértem a szegényeket, amikor egy bevásárlóközpontba bekerülnek, mekkora kísértés lehet: ez is jó lenne, az is jó lenne. Szókratész, amikor kiment a piacra, mindazt a hatalmas kínálatot látva azt mondta: mennyi minden és milyen kevésre van szükségem. Igen.

***Mennyi minden és csak egyre van szükségünk:
Istenre, meg egymásra!***